

Regioonide Komitee arvamused „Energiatõhusus”

(2012/C 54/09)

REGIOONIDE KOMITEE

- tuleb komitee meelde, kui oluline on energiatõhususe meetmete rakendamisel pidada kinni eri valitsemistasandite pädevusest ja subsidiaarsuse põhimõttest;
- suhtub positiivselt kõnealuse direktiivi ettepanekusse ja komisjoni esitatud energiatõhususe meetmetesse, mille eesmärk on saavutada primaarenergia 20 % sääst 2020. aastaks;
- leiab, et energiatõhususe direktiivi ettepanekul on teatud puudusi ja vajakajäämisi, nimelt:
- meetmeid rakendatakse vaid teatud piiratud sektorites;
- kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele on jäetud minimaalne roll;
- puuduvad meetmed kodanike teadlikkuse suurendamiseks, mis ulatuksid kaugemale sellest, et edendatakse tarbijate reaalajas teavitamist nende energiatarbimisest;
- ei nõustu ettepanekuga, millega kavatakse muuta avaliku sektori jaoks kohustuslikuks renoveerida igal aastal 3 % oma hoonetest ning osta selliseid tooteid, teenuseid ja hooned, mis vastavad kõrgetele energiatõhususe standarditele.

Raportöör	Jean-Louis JOSEPH (FR/PES), Bastidonne'i linnapea
Viitedokument	„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse energiatõhusust ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ” KOM(2011) 370 lõplik

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

A. Üldised märkused

1. soovib rõhutada lisaväärtust, mida luuakse energiatõhususe valdkonnas Euroopa tasandi meetmetega, mis on vajalikud üksikmeetmete sidususe ja tõhususe tagamiseks ning liikmesriikidevaheliste konkurentsimoonutuste vältimiseks energiasäastu eesmärkide ellurakendamisel. Samuti toonitab komitee, et need meetmed tuleb siiski isenesest mõista ellu viia riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Seetõttu tuleb komitee meelde, kui oluline on energiatõhususe meetmete rakendamisel pidada kinni eri valitsemistasandite pädevusest ja subsidiaarsuse põhimõttest;

2. leiab, et energiatõhususega seotud väljakutsed on esmatähtsad võitluses kliimamuutuste vastu ja oma energiatarbimise kontrolli all hoidmiseks ning need kuuluvad säästva, vastutustundliku ja kaasava majanduskasvu alla, mille eesmärk on kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamine ja energiarvarustuse kindluse tagamine;

3. täheldab, et praegusel hinnatõusu perioodil on Euroopa Liit energiaimpordist sõltuv; leiab, et juurdepääs turvalistele ja jätkusuutlikele energiaressurssidele muutub veelgi tähtsamaks ning et see muutub otsustavaks tulevase majanduskasvu ja energiaalase õigluse edasise arengu suhtes;

4. tuleb meelde, et Regioonide Komitee on korduvalt rõhutanud, et loodusvarade, sealhulgas energia kasutamisel tõhusale majandusele üleminek aitab luua väga paljusid võimalusi majanduskasvu toetamiseks ja selliste töökohtade loomiseks, mida ei ohusta ümberpaigutamine, samuti tehnoloogiaarengu saavutamiseks, mis tagab ELi konkurentsivõime;

5. tõstab esile „Trias Energetica” mudeli olulisust, kuna sellega määratletakse 20-20-20 eesmärk vastavalt kasvuhooonegaaside vähendamise, energiatõhususe ja taastuvenergia arendamise valdkonnas 2020. aastaks. Energiatõhusus on jätkuvalt kesksel kohal ELi poliitikas, millega püütakse vähendada kliimamõju seoses energiarvarustuse kindluse, energia tootmise ja tarbimisega;

6. suhtub positiivselt kõnealuse direktiivi ettepanekusse ja komisjoni esitatud energiatõhususe meetmetesse, mille eesmärk on saavutada primaarenergia 20 % sääst 2020. aastaks;

7. täheldab siiski, et nii, nagu energiatõhususe 2011. aasta kavas⁽¹⁾ mainiti, suudab Euroopa Liit komisjoni viimaste hinnangute järgi 2020. aastaks saavutada kõige enam poole oma energiatõhususe eesmärgist. Direktiivi ettepanek on sellest seisukohast eriti oluline väljakutse;

8. avaldab kahetsust, et direktiivi ettepanekus ei esitata prognoose 2020. aasta järgseks perioodiks, eelkõige seoses 2050. aastaks seatud määrava tähtsusega eesmärgiga (vähendada 2050. aastaks heidet 80–95 % võrreldes 1990. aastaga), mis võimaldaks piirata kliimamuutuste mõjusid;

9. leiab, et energiatõhususe direktiivi ettepanekul on teatud puudusi ja vajakajäämisi, nimelt:

— puuduvad siduvad riiklikud eesmärgid enne 2014. aastat;

— meetmeid rakendatakse vaid teatud piiratud sektorites;

— kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele on jäetud minimaalne roll;

— liikmesriikidel on võimalus vältida kohustust võtta siduvad meetmeid, eriti meetmeid seoses energiatõhususkohustuste süsteemidega ja tõhusate koostootmisjaamade arenduskavadega;

— puuduvad meetmed kodanike teadlikkuse suurendamiseks, mis ulatuksid kaugemale sellest, et edendatakse tarbijate reaalses teavitamist nende energiatarbimisest;

— puuduvad meetmed turul osalejate, eelkõige energiatõhususega seotud valdkondade ekspertide ja tehnikute koolituse arendamiseks ja toetamiseks;

⁽¹⁾ KOM(2011) 109 lõplik „Energiatõhususe kava 2011”

B. Energiatõhusust käsitleva direktiivi ettepaneku asetamine uude raamistikku

10. rõhutab, et direktiivis kohustatakse liikmesriike seadma soovituslikke **riiklikke energiatõhususe eesmäärke**, mida väljendatakse primaarenergia tarbimise absoluuttasemena aastal 2020. Komisjon peab 30. juuniks 2014 hindama, kas Euroopa Liit suudab saavutada oma eesmärgi säästa 2020. aastaks 20 % primaarenergiast, võttes arvesse riiklike eesmärkide summat. Sellega seoses komitee

- a. avaldab kahetsust selle üle, et direktiivis puuduvad siduvad riiklikud eesmärgid ja et 2014. aastani edasi lükatud otsus on muudetav. Komitee teeb ettepaneku lisada direktiivi iga liikmesriigi jaoks konkreetsetele oludele vastavad riiklikud energiatõhususe eesmärgid, mis oleksid riiklike energiatõhususe kavade koostamise aluseks ja mis muutuksid 2014. aastal siduvaks;
- b. ärgitab komisjoni tungivalt pakkuma välja ühise meetodi siduvate riiklike eesmärkide kindlaks määramiseks. See meetod peaks arvesse võtma iga liikmesriigi eriolukorda, sealhulgas tema majandustulemusi ja seni võetud meetmeid energiatõhususe parandamiseks;
- c. peab ebapiisavaks kaheastmelist protsessi, mida kirjeldatakse põhjenduses 13,⁽²⁾ millega sätestatakse vaid vabatahtlikud meetmed ja esialgu soovituslikud eesmärgid. See protsess muudab hüpoteetiliseks 2020. aastaks seatud eesmärkide saavutamise. Komitee kardab, et see protsess seab ohtu kõnealuses direktiivi ettepanekus kavandatud meetmete tõhususe;

11. ei poolda **avalikule sektorile ning energiamüügi ja jaotuse sektorile seatud mõõdetavaid eesmäärke**, ent avaldab kahetsust selle üle, et puuduvad sellised eesmärgid inimeste ja kaupade transpordisektorile ning kaubandus- ja tööstussektoritele, mis ei kuulu kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi alla. Komitee eelkõige

- a. ei nõustu ettepanekuga, millega kavatakse muuta avaliku sektori jaoks kohustuslikuks renoveerida igal aastal 3 % oma hoonetest ning osta selliseid tooteid, teenuseid ja hooned, mis vastavad kõrgetele energiatõhususe standarditele. Komitee

⁽²⁾ Põhjenduses 13 kirjeldatakse riiklike meetmete kehtestamist 20 % eesmärgi saavutamiseks energiatõhususe valdkonnas. Kui poliitilise raamistiku tugevdamine osutub selle eesmärgi saavutamiseks vajalikuks, viiakse ellu kaheastmeline süsteem, millega kehtestatakse siduvad eesmärgid. Esimeses etapis seavad liikmesriigid soovituslikud või kohustuslikud riiklikud energiatõhususe eesmärgid ning kehtestavad süsteimid ja programmid. Teises etapis tuleks komisjonil hinnata ELi eesmärgi saavutamise võimalikkust varem kindlaks määratud eesmärkide valguses. Kui nimetatud hindamisest nähtub, et ELi eesmärki tõenäoliselt ei saavutata, peaks komisjon määratlema 2020. aasta riiklikud eesmärgid, võttes arvesse iga liikmesriigi lähtepunkti, majandustulemusi ja seni võetud meetmeid.

— rõhutab, et riigid peavad arvesse võtma subsidiaarsuse põhimõtet;

— kutsub seetõttu üles pakkuma võimalust rakendada alternatiivseid lähenemisviise, mille kaudu saavutada energiasäästu eesmärgid, tingimusel, et energiatarbimist vähendatakse samaväärses mahus;

— peab vajalikuks luua stiimuleid, et hoida ära sotsiaalelamine üüride töusu hoonete energiasäästlikumaks renoveerimise tulemusel;

— toonitab, et suurem energiatõhusus on saavutatav üksnes siis, kui selleks eraldatakse ELi, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil rahalisi ressursse ning vahendeid, nagu energiatõhususe lepingud ning avaliku ja erasektori partnerlused. Komitee rõhutab, et oluline on liikmesriike ning kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi innustada kasutama struktuurifondide olemasolevaid vahendeid, et ärgitada investeeringuid energiatõhususe parandamisse, ning rõhutab selgelt oma toetust vastavatele suunistele, mis on esitatud komisjoni ettepanekus mitmeaastase finantsraamistiku kohta;

— tuletab meelde, et vaja on tasakaalukaid eeskirju liikmesriikide tasandil, et energiatõhususe meetmete kulud ja tulud oleks võimalik läbipaistvalt mahaarvamise ja üürnike vahel jagada. Kuni selliseid eeskirju ei ole, on vajalikke investeeringuid raske mobiliseerida;

- b. kutsub kohalikke omavalitsusi üles kaaluma täiendavate eesmärkide lisamist, sealhulgas eelkõige avalike kohtade valgustamisele ja ühistranspordile tingimusel, et selleks eraldatakse piisavalt rahalisi vahendeid;

- c. soovib kehtestada siduvad eesmärgid transpordisektorile ning teenindus-, kaubandus- ja tööstussektoritele, ning pöörata erilist tähelepanu sellistele rajatistele, mis ei kuulu kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemi alla;

12. tervitab energiatõhususkohustuste süsteemi kehtestamist, eelkõige meetmeid, mille kohaselt peavad energiatarbijad saavutama aastaks energiasäästu, mis on 1,5 % nende energiamüügi mahust⁽³⁾. Komitee tuletab meelde, et energiatõhususkohustuste süsteemide ellu viimisel on oluline arvesse võtta subsidiaarsuse põhimõtet;

⁽³⁾ Energiatõhususkohustuste süsteem on direktiivi ettepaneku artikli 6 lõikes 1 määratletud järgmiselt: selle süsteemiga tagatakse, et liikmesriigi territooriumil tegutsevad kõik energiatarbijad või kõik energia jaemüügi ettevõtjad saavutavad aastaks energiasäästu, mis on 1,5 % nende energiamüügi mahust selles liikmesriigis eelneval aastal, välja arvatud transpordis kasutatud energia.

komiteel on kahju, et

- a. liikmesriikidele jäetakse võimalus pakkuda välja alternatiivseid parandusmeetmeid, mis võib viia erasektori kohustuste ülekandmiseni avalikule sektorile, suurendades seega maksu- maksjate maksukoormust;
- b. direktiivis ei käsitleta kesket probleemi, kuidas innustada energiatarbijaid ja jaemüügiettevõtjaid oma energiamüüki aastas 1,5 % võrra vähendama. Komitee avaldab samuti kahetsust seoses sellega, et säte, mille kohaselt liikmesriigid võivad „lisada määratavatele säästukohustustele sotsiaalse eesmärgiga nõudeid” (direktiivi artikli 6 lõige 5a), ei ole piisav kaitsmaks kõige vaesemaid kodanikke energiahinna edasise tõusu eest;
- c. energiatõhususkohustuste süsteem jätab võimaluse esitada hiljemalt 1. jaanuariks 2013 alternatiivseid meetmeid, mis võimaldaksid lõpptarbijatel saavutada energiasäästu. Komitee on mures, et alternatiivsed meetmed võivad praeguses sõnastuses minna vastuollu energiatõhususkohustuste süsteemi eesmärgiga;

13. rõhutab **kohalike ja piirkondlike sidusrühmade** esmatähtsat rolli energiatõhususe programmide ettevalmistamise ja rakendamise protsessis. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused, kes vastutavad eluaseme, töö, transpordi ja koolitusega seotud kohaliku tasandi poliitika eest, on ühenduses kodanike ja kõigi kohaliku tasandi sidusrühmadega, et koostada kodanike muredele ja piirkondlike energiatõhususe probleemidele vastav poliitika, ning nad on kõige sobivamad muutmaks kodanike energiatarbimise harjumusi uuel väiketootmise, arukate võrkude tehnoloogia ja muutuva hinnakujunduse ajastul. Sellega seoses teeb komitee ettepaneku tugevdada kohalike ja piirkondlike sidusrühmade kaasatust meetmete abil, millega ärgitatakse

- a. liikmesriike looma konsultatsiooniprotsessi, et kaasata kohaliku ja piirkondliku tasandi sidusrühmad riiklike kavade koostamisse (alt üles lähenemisviis), võimaldades seeläbi kujundada riiklikke kavasid vastavalt riiklikele, piirkondlikele ja kohalikele eesmärkidele ja vahenditele;
- b. kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi koostama kohalikke ja piirkondlikke energiatõhususe kavasid, millega toetatakse näiteks energia detsentraliseeritud tootmist, avaliku sektori hoonete renoveerimise programme või lähiliikuvuse ja säästva transpordi kavasid. Lisaks tuleb komitee meelde ELi linnapeade pakti algatuse ja saarte pakti algatuse olulisust ja teeb ettepaneku lisada direktiivi meetmed, millega ärgitatakse liikmesriike neid algatusi toetama ja edendama;
- c. piirkondlikke omavalitsusi toetama kohaliku tasandi sidusrühmi, võttes arvesse nende teadmisi energiatõhususmeetmetest ning võimet analüüsida nende rakendamisevõimalusi ja

takistusi, nende jõupingutusi kodanike teadlikkuse suurendamiseks ning nende tuge kohalike programmide ja projektide elluviimiseks ja sidusrühmade koolitamiseks;

- d. kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi võtma kasutusele energia ja kasvuhoonegaaside jälgimis- ja arvestusmehhanisme juhul, kui need puuduvad, et parandada poliitiliste otsuste tulemuslikkust;
- e. piirkondlikke omavalitsusi toetama või tugevdama piirkondadevahelisi koostööprogramme, millega soodustatakse energiatõhususe oskusteabe jagamist piirkondade vahel;

14. tuleb meelde, et oluline on **kodanike teadlikkuse suurendamine ja teavitamine**. Erasisikute tegevus on alus keskkonnast lugupidamisele ja kodanikke puudutavate energiatõhususe meetmete asjakohasele rakendamisele. Kodanike teadlikkuse suurendamine ja teavitamine on vältimatult vajalik. Sellega seoses komitee

- a. toetab meetmeid, millega edendatakse tarbijate reaalarajas teavitamist nende energiatarbimisest ja energiaarvest (elekter, gaas, küte);
- b. rõhutab, et esmatähtis on kaitsta isikuandmeid, eelkõige seoses tarnijatega, ja pakkuda lõppkliendile tasuta ja lihtsat ligipääsu andmetele, ning toonitab, et need andmed peavad olema lõppkasutajale kergesti mõistetavad ja kasutatavad;
- c. soovib luua arvestussüsteeme, mis pakuksid lõppkasutajale võimaluse oma kulusid hallata ja tarbimist vähendada vastavalt energiatarbija pakutavatele hinnapakettidele;
- d. avaldab sellega seoses kahetsust, et direktiivis ei määratleta täiendavaid meetmeid selleks, et suurendada kodanike teadlikkust energiatarbimise vähendamiseks;

15. suhtub positiivselt ettevõtete energiaauditite edendamise ning lõppkasutajatele ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele taskukohase hinnaga auditi pakkumise programmidesse. Siiski soovib komitee auditite kvaliteedi parandamiseks tagada, et

- a. ekspertidele pakutakse koolitust, mis viib heakskiidetud kvalifikatsioonini ja pädevuste ametliku tunnustamiseni;

- b. viidatakse konkreetselt energiajuhtimissüsteemide Euroopa tehnilistele standarditele (EN 16001) ning edendatakse seega nendes ette nähtud asjakohaste sertifikaatide kasutuselevõttu;
- c. meetmesse kaasatakse riigiasutused;
- d. auditites esitatud meetmete ettepanekud viiakse ellu;
16. tervitab **energiateenuste** arendamiseks kavandatud meetmeid. Siiski komitee
- a. soovib mitte piirata neid vaid energiatõhususe lepingutega, vaid toetada kõiki energiateenuseid, nagu näiteks kütte- ja jahutussüsteemide kohustuslik perioodiline ülevaatus või soojustregulatsioonisüsteemi rakendamine;
- b. avaldab kahetsust, et puuduvad konkreetsed meetmed haldus- ja õiguslike takistuste vähendamiseks energiatõhususe lepingute elluviimisel, näiteks energiatõhususmeetmete puhul;
17. tuleb meelde **koolituse** olulisust. Sellega seoses rõhutab komitee, et liikmesriigid ning piirkondlikud ja kohalikud sidusrühmad peaksid pakkuma valdkonna spetsialistidele ja töötajatele koolitusi, mis vastaksid kõnealuse direktiivi väljakutsetele.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Artikli 1 lõige 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ühine raamistik energiatõhususe edendamiseks Euroopa Liidus, et tagada liidu eesmärgi täitmine saavutada primaarenergia sääst 20 % aastaks 2020 ja rajada teed edasisele energiatõhususe parandamisele pärast seda tähtaega.	1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ühine raamistik energiatõhususe edendamiseks Euroopa Liidus, et tagada liidu eesmärgi täitmine saavutada primaarenergia sääst 20 % aastaks 2020 ja rajada teed edasisele energiatõhususe parandamisele pärast seda tähtaega, <u>et oleks võimalik saavutada ELi eesmärk vähendada 2050. aastaks kasvuhoo- negaaside heitkoguseid 80–95 % võrreldes 1990. aastaga.</u>

Motivatsioon

8. märtsil 2011. aastal võttis komisjon vastu teatise „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava”,⁽⁴⁾ milles nenditakse, et energiatõhususele on vaja rohkem keskenduda. Direktiivi ettepanekus sisalduvad energiatõhususe meetmed ei raja teed 2020. aasta järgseks perioodiks ega arvesta ka komisjoni enda seatud 2050. aasta väljavaadet.

Muudatusettepanek 2

Artikli 2 lõige 7

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
7. „energiatarnija” – füüsiline või juriidiline isik, sealhulgas jaotusvõrguettevõtja, kes vastutab energia transpordi eest selle tarnimiseks lõpptarbijatele või jaotusjaamadele, kes müüvad energiat lõpptarbijatele.	7. „energiatarnija” – füüsiline või juriidiline isik, sealhulgas jaotusvõrguettevõtja, <u>kes vastutab kelle põhitegevus on energia transportimise eest</u> selle tarnimiseks lõpptarbijatele või jaotusjaamadele, kes müüvad energiat lõpptarbijatele.

Motivatsioon

Käesolev muudatusettepanek ja sellega seotud muudatusettepanek artikli 2 lõike 9 kohta aitavad paremini määratleda energiatarnija ja energia jaemüügi ettevõtja mõisteid, et vältida võimalikke soovimatuid tagajärgi.

Näiteks võidakse üürnikule esitada energiaarve erineval moel. Paljudes kohtades esitab energiatarnija arve otse üürnikule, kuid mujal saab arve omanik, kas siis ainult energia eest või osana üldisest kommunaalmaksest, mis koosneb paljudest üksteisest lahutatavatest ja loendatavatest osistest.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 112 lõplik

Muudatusettepaneku eesmärk on anda suurem õiguskindlus, et neile, kes esitavad hoonesse tarnitava energia eest arve otse üürnikele, ei kohaldataks direktiiviga kehtestatud kohustusi, mis pole neile mõeldud. Artikli 6 lõikes 8 esitatud erand väiketarnijatele ja väikestele energia jaemüügiettevõtjatele ei ole piisav tagatis.

Muudatusettepanek 3

Artikli 2 lõige 9

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
9. „energia jaemüügiettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik, kes müüb energiat lõpptarbijatele;	9. „energia jaemüügiettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik, <u>kelle põhitegevus on kes müüb</u> energiat lõpptarbijatele;

Motivatsioon

Käesolev muudatusettepanek ja sellega seotud muudatusettepanek artikli 2 lõike 7 kohta aitavad paremini määratleda energiatarnija ja energia jaemüügiettevõtja mõisteid, et vältida võimalikke soovimatuid tagajärgi.

Näiteks võidakse üürnikule esitada energiaarve erineval moel. Paljudes kohtades esitab energiatarnija arve otse üürnikule, kuid mujal saab arve omanik, kas siis ainult energia eest või osana üldisest kommunaal-maksest, mis koosneb paljudest üksteisest lahutatavatest ja loendatavatest osistest.

Muudatusettepaneku eesmärk on anda suurem õiguskindlus, et neile, kes esitavad hoonesse tarnitava energia eest arve otse üürnikele, ei kohaldataks direktiiviga kehtestatud kohustusi, mis pole neile mõeldud. Artikli 6 lõikes 8 esitatud erand väiketarnijatele ja väikestele energia jaemüügiettevõtjatele ei ole piisav tagatis.

Muudatusettepanek 4

Artikli 3 lõige 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Liikmesriigid seavad riiklikud energiatõhususe eesmärgid, mida väljendatakse primaarenergia tarbimise absoluuttasemena aastal 2020.	1. ~~Liikmesriigid seavad riiklikud energiatõhususe eesmärgid, mida väljendatakse primaarenergia tarbimise absoluuttasemena aastal 2020.~~
Nimetatud eesmärkide seadmisel võtavad nad arvesse liidu 20 % energiasäästu eesmärki, käesolevas direktiivis sätestatud meetmeid, direktiivi 2006/32/EÜ artikli 4 lõike 1 kohaselt seatud riiklike energiasäästueesmärkide saavutamiseks vastu võetud meetmeid ja muid liikmesriikides ja liidu tasandil energiatõhususe edendamiseks võetud meetmeid.	~~Nimetatud eesmärkide seadmisel võtavad nad arvesse liidu 20 % energiasäästu eesmärki, käesolevas direktiivis sätestatud meetmeid, direktiivi 2006/32/EÜ artikli 4 lõike 1 kohaselt seatud riiklike energiasäästueesmärkide saavutamiseks vastu võetud meetmeid ja muid liikmesriikides ja liidu tasandil energiatõhususe edendamiseks võetud meetmeid.~~
	<u>1. Komisjon teeb ettepaneku riiklikeks eesmärkideks, mis võimaldaksid saavutada 2020. aasta energiatõhususe eesmärgid ja mida väljendatakse primaarenergia tarbimise absoluuttaseme kujul. Komisjoni kasutatav metoodika riiklike eesmärkide kindlaks määramiseks võtab arvesse iga liikmesriigi lähtepunkti, majandustulemusi ja seni võetud meetmeid. Need eesmärgid muutuksid siduvaks 30. juunil 2014.</u>
	<u>Liikmesriigid koostaksid koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega eesmärgid kõigile kõnealuses direktiivis määratletud sektoritele, samuti inimeste ja kaupade transpordi sektorile ning teenindus-, kaubandus- ja tööstussektoritele ja eriti rajatistele, mis ei kuulu kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi alla.</u>
	<u>Neid kohaldatakse ka teistele energiatarbivatele sektoritele, nt primaarsektorile.</u>

Motivatsioon

Praeguses seisus suudab Euroopa Liit saavutada 2020. aastaks vaid poole oma energiatõhususe alastest kohustustest. Komitee teeb ettepaneku, et direktiiv hõlmaks riiklikke eesmärke, mis muutuksid siduvaks alates 2014. aastast. Lisaks soovib komitee, et inimeste ja kaupade transpordi sektor ning kaubandus- ja tööstussektorid, mis ei kuulu kasvahoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi alla, lisataks liikmesriikide rakenduskavadesse ning nende kohta kehtestataks riiklikud eesmärgid samamoodi nagu teiste sektore kohta.

Põhimõtteliselt on vaja toetada komisjoni eesmärki saavutada 2020. aastaks 20 %-line energiasääst. 2020. aastani on jäänud suhteliselt vähe aega ning lühikese ja keskpika ajavahemiku meetmed tuleb võimalikult kiiresti ellu viia. Samuti teeme ettepaneku hindamismetoodikaks, mis arvestaks iga liikmesriigi edusamme energiatõhususe valdkonnas. Euroopa Komisjon määratles direktiivis 2009/28 taastuvenergia kohta 20 % üldeesmärgi, mis jaotub liikmesriikide vahel vastavalt nende suutlikkusele seda saavutada. Komitee soovitabki kasutada sama põhimõtet energiatõhususe puhul, võttes arvesse iga liikmesriigi edenemist.

Lisaks väärrib märkimist, et primaarsektori (põllumajandus, loomakasvatus, kalandus) energiatarbimine tuleneb fossiilsetest, peamiselt imporditud energiaallikatest. Selle asjaolu majanduslik ja keskkonnamõju annab piisavalt põhjust primaarsektori sõnasele lisamiseks kõnealusesse artiklisse.

Muudatusettepanek 5

Artikkel 4

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>1. Liikmesriigid tagavad, ilma et see piiraks direktiivi 2010/31/EL artikli 7 kohaldamist, et alates 1. jaanuarist 2014 renoveeritakse avaliku sektori asutustele kuuluvast üldpõrandapinnast igal aastal 3 %, et täita vähemalt energiatõhususe miinimumnõuded, mis asjaomane liikmesriik direktiivi 2010/31/EL artikli 4 kohaldamisel on kehtestanud. Määr 3 % arvutatakse üle 250 m² kasuliku üldpõrandapinnaga ja asjaomase liikmesriigi avaliku sektori asutustele kuuluvate hoonete üldpõrandapinnast, mis iga aasta 1. jaanuariks ei vasta direktiivi 2010/31/EL artikli 4 kohaldamisega kehtestatud energiatõhususe miinimumnõuetele.</p> <p>2. Liikmesriigid võivad lubada oma avaliku sektori asutustel arvestada ühe aasta renoveerimismäära täitmisel üle jäänud hoone põrandapinda nii, nagu oleks see renoveeritud kahe eelmise või kahe järgmise aasta jooksul.</p> <p>3. Lõike 1 kohaldamiseks teevad liikmesriigid 1. jaanuariks 2014 oma avaliku sektori asutustele kuuluvatele hoonetele inventuuri ja teevad üldsusele kättesaadavaks selle tulemused, näidates järgmist:</p> <p>a) põrandapind m²; ja</p>	<p>1. Liikmesriigid tagavad, ilma et see piiraks direktiivi 2010/31/EL artikli 7 kohaldamist, et alates 1. jaanuarist 2014 renoveeritakse avaliku sektori asutustele kuuluvast üldpõrandapinnast igal aastal 3 %, et täita vähemalt energiatõhususe miinimumnõuded, mis asjaomane liikmesriik direktiivi 2010/31/EL artikli 4 kohaldamisel on kehtestanud. Määr 3 % arvutatakse <u>kehtib</u> üle 250 m² kasuliku üldpõrandapinnaga ja asjaomase liikmesriigi avaliku sektori asutustele kuuluvate hoonete üldpõrandapinnast, mis iga aasta 1. jaanuariks ei vasta direktiivi 2010/31/EL artikli 4 kohaldamisega kehtestatud energiatõhususe miinimumnõuetele. <u>Hangitavad teenused ja tooted peavad vastama kulutasuvuse nõuetele.</u></p> <p><u>2. Hoonete energiatõhususe direktiivi 2010/31/EÜ artikli 4 lõike 2 alusel võivad liikmesriigid otsustada mitte kehtestada või kohaldada lõikes 1 osutatud nõudeid ehitiste suhtes, mis on ametliku kaitse all teatava keskkonna või nende endi spetsiifilise arhitektuurilise või ajaloolise väärtuse tõttu ja kui energiatõhususe teatud miinimumnõuete täitmine muudaks vastuvõetamatult nende olemust või välimust.</u></p> <p>~~2. Liikmesriigid võivad lubada oma avaliku sektori asutustel arvestada ühe aasta renoveerimismäära täitmisel üle jäänud hoone põrandapinda nii, nagu oleks see renoveeritud kahe eelmise või kahe järgmise aasta jooksul.~~</p> <p>3. Lõike 1 kohaldamiseks teevad liikmesriigid <u>ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused</u> 1. jaanuariks 2014 oma avaliku sektori asutustele kuuluvatele hoonetele inventuuri ja teevad üldsusele kättesaadavaks selle tulemused, näidates järgmist:</p> <p>a) põrandapind m²; ja</p>

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>b) iga hoone energiatõhusus.</p> <p>4. Liikmesriigid julgustavad avaliku sektori asutusi:</p> <p>a) võtma vastu energiatõhususkava, mis on eraldiseisev või osa suuremast kliima- või keskkonnakavast ning sisaldab konkreetseid energiasäästueesmärke, et pidevalt parandada asutuse energiatõhusust;</p> <p>b) looma energiajuhtimissüsteemi, nii et see oleks osa kava rakendamise eest.</p>	<p>b) iga hoone energiatõhusus.</p> <p>4. Liikmesriigid ~~julgustavad~~ <u>paluvad</u> avaliku sektori asutusi:</p> <p>a) võtma vastu energiatõhususkava, mis on eraldiseisev või osa suuremast kliima- või keskkonnakavast ning sisaldab konkreetseid energiasäästueesmärke, et pidevalt parandada asutuse energiatõhusust;</p> <p>b) ~~loomaa~~ <u>looma</u> energiajuhtimissüsteemi, nii et see oleks osa kava rakendamise eest;</p> <p>c) <u>võtta avalikus sektoris kasutusele kohustusliku energiaarvestussüsteemi, eelistatavalt rahvusvahelise standardi ISO 50001 alusel;</u></p> <p>d) <u>võtta kasutusele pideva testimissüsteemi, millega mõeldakse kas energiatõhususlepinguid kasutada energia teenuse mudelina otstarbekalt, et aidata kaasa avaliku sektori hoonete ja selliste munitsipaalrajatiste nagu tänavavalgustuse või veepuhastusjaamade energiatarbe vähendamisele;</u></p> <p>e) <u>pakkuda avalikele asutustele kohalikul, piirkondlikul või riiklikul tasandil rahalist või muud abi, mis on vajalik artiklis 3 määratletud riiklike energiatõhususe kavade elluviimiseks;</u></p> <p>f) <u>teavitada nende hoonete elanikke säästvast energiakasutusest ja hoonete haldajaid selle parandi heast haldamisest ja hooldamisest.</u></p>

Motivatsioon

Praeguses olukorras suudab Euroopa Liit saavutada ainult poole oma energiatõhususe eesmärkidest. Neid meetmeid tuleb tugevdada, eelkõige siduvate eesmärkide seadmise teel. Siduvate riiklike eesmärkide puudumisel on oluline edendada valdkondlikke eesmärke, eelkõige ehitussektoris, mis kujutab endast kõige suuremat energiasäästu allikat.

Järgmised punktid põhjendavad meie toetust direktiivile:

1. Euroopa Liit on loonud rahastamismehhanisme (ELENA, JESSICA jne) ja energiatõhususele suunatud fonde (EEE-F jne) ning finantsraamistikus ajavahemikuks 2014–2020 nähakse praegu ette struktuurifondide suure osa suunamine energiatõhususele. On ka teisi rahastamisvahendeid, nagu näiteks energiatõhususe lepingud, avaliku ja erasektori partnerlused ning riiklikud või piirkondlikud energiatõhususfondid, mis soodustavad energiatõhususe valdkonnas tehtavat tööd ajajärgul, mil avaliku sektori vahendid on napid.
2. On ka vähem kulukaid lahendusi, mille puhul saadakse investeringutest tulu kiiremini ja mis võimaldavad järk-järgulist investeerimist, nagu näiteks kütte- ja jahutussüsteemide ning hoonete soojusregulatsioonisüsteemide ülevaatamine.
3. Hoonete energiatõhususe direktiivis võetakse arvesse hoonete mitmekesisust ja tehakse mõnele neist erand (ajaloolised, ajutised hooned või angaaride tüüpi hooned jne). Samuti võetakse sellesse arvesse põhjas ja lõunas asuvate riikide erinevat kliimat.
4. Hoonete energiatõhususe parandamine võib luua kohalikke töökohti, mis ei ole ümberpaigutamise ohus: nelja eluaseme energiasäästlik renoveerimine loob ühe töökohta.
5. Liikmesriikidele koostati ka tegevuskava meistrite koolitamiseks hoonete energiatõhususe direktiivi elluviimiseks.

Selleligipoolsest saab direktiivi ettepanekut parandada, võttes arvesse järgmisi punkte:

1. Näib oluline tuletada meelde, et hoonete energiatõhususe direktiivis 2010/31 jäetakse liikmesriikidele õigus otsustada, kas kohaldada renoveerimise kohustust kaitse all olevate hoonete, näiteks muinsuskaitse alla kuuluvate hoonete suhtes.
2. Vaja on toetuda ELi energiahalduse ja -arvestuse standarditele.
3. Vaja on lihtsustada ja toetada ligipääsu energiatõhususe lepingutele.
4. Liikmesriigid peavad toetama kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi, pakkudes neile rahalist või muud laadi abi.
5. Lõpetuseks näib asjakohane ärgitada riigiasutusi looma koolituse ja teadlikkuse suurendamise vahendeid hoonete hea halduse ja hooldamise kohta ning samuti tarbijate säästva energiakasutuse kohta.

Need tegurid on 2020. aasta energiatõhususe eesmärgi saavutamiseks olulised.

Muudatusettepanek 6

Artikkel 5

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Avaliku sektori asutuste ostud	Avaliku sektori asutuste ostud
Liikmesriigid tagavad, et avaliku sektori asutused ostavad üksnes selliseid tooteid, teenuseid ja hooned, mis vastavad kõrgetele energiatõhususe standarditele, nagu on osutatud III lisas.	<u>Ilma et see piiraks direktiivi 2004/18/EÜ kohaldamist, liikmesriigid tagavad, et julgustavad liikmesriigid, et avaliku sektori asutused ostavad üksnes selliseid tooteid, teenuseid ja hooned, mis vastavad kõige kõrgematele energiatõhususe standarditele, nagu on osutatud III lisas.</u>
	<u>Liikmesriigid julgustavad artiklis 2 määratletud energiateenuste arendamist ja kasutuselevõttu. Avaliku sektori asutused hindavad artikli 14 punktis b viidatud pikaajaliste energiatõhususe lepingute sõlmimise võimalust juhtudel, kus see on asjakohane.</u>

Motivatsioon

Nõuda avaliku sektori asutustelt üksnes selliste toodete, teenuste ja hoonete ostmist, mis vastavad kõrgetele energiatõhususe standarditele, tekitab teatud muret selle pärast, et EL püüab kasutada riigihankeid strateegiliste poliitiliste eesmärkide saavutamiseks. Otsus, kas lisada energiatõhususe kriteerium riigihankesse, tuleb jätta kohalikule või piirkondlikule omavalitsusele ning mis tahes ELi sellekohane soovitus peab jääma täielikult vabatahtlikuks.

Õiguskindluse ja siseturu terviklikkuse tagamiseks on äärmiselt oluline, et kõnealune direktiiv oleks kooskõlas ELi riigihankeid reguleerivate kehtivate õigusaktide sätetega. Komisjoni algse teksti taastamisega lause esimeses pooles rõhutatakse asjaolu, et liikmesriigid kannavad otsest vastutust selle eest, et riigihangetes arvestatakse energiatõhususe eesmärkidega, mida teistmoodi ei ole võimalik saavutada. Lisaks näib olevat mõistlik kutsuda üles – nagu tehakse ka Euroopa Parlamendi raporti projektis – tagama mitte ainult kõrged, vaid kõige kõrgemad energiatõhususe standardid.

Avaliku sektori kulutuste seisukohast käsitletakse direktiivi eelnõus energiatõhusate teenuste küsimust ainult energiatõhusaid tooteid kasutavatele teenustele viidates. Selle asemel tuleks viidata teenustele laiemas mõistes, sh artiklis 2 määratletud energiatõhusatele teenustele.

Muudatusettepanek 7

Artikli 6 lõige 9

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>9. Alternatiivina lõikele 1 võivad liikmesriigid valida võimaluse võtta muid meetmeid lõpptarbijate seas energiasäästu saavutamiseks. Selliste meetmetega saavutatud aastane energiasääst on samaväärne lõikes 1 nõutud energiasäästuga. Selle võimaluse valinud liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2013 alternatiivsed meetmed, mida neil on kavas võtta, sealhulgas artiklis 9 viidatud karistusi käsitlevad eeskirjad, ning kirjeldavad, kuidas nad nõutud säästu saavutavad. Komisjon võib nende meetmete kinnitamisest keelduda või soovitada muudatusi kolme kuu jooksul pärast teatamist. Sellisel juhul ei kohalda asjaomane liikmesriik alternatiivseid meetmeid enne, kui komisjon on selgelt väljendanud oma heakskiitu uuesti esitatud või muudetud kavandatavate meetmete kohta.</p>	<p>9. Alternatiivina lõikele 1 võivad liikmesriigid <u>lubada kohustatud isikutel täita oma kohustusi osaliselt, tehes täiendavate summade maksed rahastamisvahendisse, mis on mõeldud avaliku sektori investeeringute toetamiseks energiatõhususe valdkonnas. Näiteks on soovitatav, et liikmesriigid lubavad kohustatud isikutel täita igal aastal 25–50 % oma kohustustest, tehes makse rahastamisvahendisse. Rahastamisvahendile tehtava makse suurus on võrdne investeerimiskuludega, mis on hinnanguliselt vajalikud asjaomase isiku kohustuste täitmiseks. Üldiselt peavad liikmesriigid tagama, et vahendit kasutatakse avaliku sektori investeeringute tegemiseks, eelkõige energiatõhususe jaoks.</u></p> <p>~~valida võimaluse võtta muid meetmeid lõpptarbijate seas energiasäästu saavutamiseks. Selliste meetmetega saavutatud aastane energiasääst on samaväärne lõikes 1 nõutud energiasäästuga. Selle võimaluse valinud liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2013 alternatiivsed meetmed, mida neil on kavas võtta, sealhulgas artiklis 9 viidatud karistusi käsitlevad eeskirjad, ning kirjeldavad, kuidas nad nõutud säästu saavutavad. Komisjon võib nende meetmete kinnitamisest keelduda või soovitada muudatusi kolme kuu jooksul pärast teatamist. Sellisel juhul ei kohalda asjaomane liikmesriik alternatiivseid meetmeid enne, kui komisjon on selgelt väljendanud oma heakskiitu uuesti esitatud või muudetud kavandatavate meetmete kohta.~~</p>

Motivatsioon

Liikmesriikidele tehakse ettepanek võtta tarvitusele teisi meetmeid energiasäästu saavutamiseks. Kui liikmesriigid ei suuda erasektorit kaasata, siis on karta, et meetmed viiakse ellu vaid riigieelarve vahenditega, mis oleks koormaks maksumaksjatele. Igasuguse mitmetimõistmise kõrvaldamiseks soovitatakse tungivalt kõnealune lõige välja jätta.

Võimalik on kavandada alternatiivset meedet, nagu pakutakse välja Euroopa Parlamendi raporti projektis energiatõhususe direktiivi kohta ja milles võimaldatakse täiendada rahalisi vahendeid, mis on suunatud energiatõhususe meetmetele.

Muudatusettepanek 8

Artikli 6 lõige 10

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>10. Kui see on asjakohane, kehtestab komisjon kooskõlas artikliga 18 delegeeritud õigusakti kaudu süsteemi sellise energiasäästu vastastikuseks tunnustamiseks, mis on saavutatud riiklikes energiatõhususkohustuste süsteemides. Vastastikuse tunnustamise süsteemi abil saavad kohustatud isikud arvestada ühes liikmesriigis saavutatud ja sertifitseeritud energiasäästu oma teises liikmesriigis kehtiva kohustuse täitmisel.</p>	<p>~~10. Kui see on asjakohane, kehtestab komisjon kooskõlas artikliga 18 delegeeritud õigusakti kaudu süsteemi sellise energiasäästu vastastikuseks tunnustamiseks, mis on saavutatud riiklikes energiatõhususkohustuste süsteemides. Vastastikuse tunnustamise süsteemi abil saavad kohustatud isikud arvestada ühes liikmesriigis saavutatud ja sertifitseeritud energiasäästu oma teises liikmesriigis kehtiva kohustuse täitmisel.~~</p>

Motivatsioon

Energiasäästu vastastikuse tunnustamise süsteem, mille abil saavad kohustatud isikud arvestada ühes liikmesriigis saavutatud energiasäästu oma teises liikmesriigis kehtiva kohustuse täitmisel, võib väga suure tõenäosusega nõrgestada tööhõivet asjaomastes liikmesriikides. Sedalaadi tagajärgede vältimiseks soovitakse tungivalt kõnealune lõige välja jätta.

Muudatusettepanek 9

Artikli 8 lõige 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Liikmesriigid tagavad, et elektri, maagaasi, kaugkütte või -jahutuse ning kaugküttesüsteemide sooja tarbevee lõpptarbijad on varustatud individuaalsete arvestitega, mis mõõdavad täpselt, võimaldavad näha tegelikku energiatarbimist ning annavad teavet tegeliku tarbimisaja kohta kooskõlas VI lisaga.</p>	<p>Liikmesriigid tagavad, et <u>kui see on tehniliselt teostatav ja kulutõhus, on elektri-, maagaasi- ja kütuse- nt</u> kaugkütte või -jahutuse ning kaugküttesüsteemide sooja tarbevee lõpptarbijad ~~on~~ varustatud individuaalsete arvestitega, mis mõõdavad täpselt, võimaldavad näha tegelikku energiatarbimist ning annavad teavet tegeliku tarbimisaja kohta kooskõlas VI lisaga.</p>
<p>Kui liikmesriigid korraldavad arukate arvestite kasutuselevõtmise, mis on ette nähtud elektri- ja gaasiturgu käsitlevate direktiividega 2009/72/EÜ ja 2009/73/EÜ, tagavad nad, et arvestite miinimumfunktsioonide määramisel ja turuosalistele kohustuste kehtestamisel võetakse täielikult arvesse energiatõhususe eesmärke ja lõpptarbijate kasu.</p>	<p>Kui liikmesriigid korraldavad arukate arvestite kasutuselevõtmise, mis on ette nähtud elektri- ja gaasiturgu käsitlevate direktiividega 2009/72/EÜ ja 2009/73/EÜ, tagavad nad, et arvestite miinimumfunktsioonide määramisel ja turuosalistele kohustuste kehtestamisel võetakse täielikult arvesse energiatõhususe eesmärke ja lõpptarbijate kasu.</p>
<p>Seoses elektrienergiaga ja lõpptarbija soovi korral tagavad arvestite käitajad, et arvesti suudab arvestada lõpptarbija ruumides toodetud ja võrku eksporditud elektrit. Liikmesriigid tagavad, et lõpptarbija soovi korral tehakse mõõtmisandmed tema reaalses tootmise või tarbimise kohta kättesaadavaks kolmandale isikule, kes tegutseb lõpptarbija nimel.</p>	<p>Seoses elektrienergiaga ja lõpptarbija soovi korral tagavad arvestite käitajad, et arvesti suudab arvestada lõpptarbija ruumides toodetud ja võrku eksporditud elektrit. Liikmesriigid tagavad, et lõpptarbija soovi korral tehakse mõõtmisandmed tema reaalses tootmise või tarbimise kohta kättesaadavaks kolmandale isikule, kes tegutseb lõpptarbija nimel.</p>
<p>Kui hoone saab kütte ja jahutuse kaugküttevõrgust, paigaldatakse hoone sissekäigu juurde soojusarvesti. Kortermaajades paigaldatakse ka individuaalsed soojustarbimise arvestid, et mõõta kütte või jahutuse tarbimist igas korteris. Kui individuaalsete soojustarbimise arvestite kasutamine ei ole tehniliselt võimalik, kasutatakse igal radiaatoril soojuse tarbimise mõõtmiseks individuaalseid küttekulu jaotureid kooskõlas VI lisa punkti 1 alapunktis 2 osutatud kirjeldustega.</p>	<p>Kui hoone saab kütte ja jahutuse kaugküttevõrgust, paigaldatakse hoone sissekäigu juurde soojusarvesti. Kortermaajades paigaldatakse ka individuaalsed soojustarbimise arvestid, et mõõta kütte või jahutuse tarbimist igas korteris. Kui individuaalsete soojustarbimise arvestite kasutamine ei ole tehniliselt võimalik, kasutatakse igal radiaatoril soojuse tarbimise mõõtmiseks individuaalseid küttekulu jaotureid kooskõlas VI lisa punkti 1 alapunktis 2 osutatud kirjeldustega.</p>
<p>Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad, milles käsitletakse soojustarbimise kulude jaotamist kortermajas, kus on tsentraalne kütte- või jahutussüsteem. Nimetatud eeskirjades esitatakse juhised parandustegurite kohta, mis kajastaksid hoone omadusi, nagu näiteks korterite vahelist soojuse ülekannet.</p>	<p>Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad, milles käsitletakse soojustarbimise kulude jaotamist kortermajas, kus on tsentraalne kütte- või jahutussüsteem. Nimetatud eeskirjades esitatakse juhised parandustegurite kohta, mis kajastaksid hoone omadusi, nagu näiteks korterite vahelist soojuse ülekannet.</p>

Motivatsioon

Arvestades seda, et raportöör rõhutab arvamuse eelnõus subsidiaarsuse põhimõtet, peaksid liikmesriigid säilitama ettepaneku rakendamisel teatud paindlikkuse, sest hoonete ehituse erinevused võivad mõjutada lõpptarbijate soojuskasutust.

Samuti tuleb arvestada ettepaneku majanduslike ja keskkonnaalaste kogukuludega, et tagada selle üldine tõhusus. See sisaldab hooldus-, haldus- ja asenduskulusid.

Ühelt poolt tehakse ettepanek selleks, et arukad arvestid toimiksid kõikide kütustega. Teisalt näib kooskõlas üldiste märkustega asjakohane täheldada, et lõppkasutajad peavad saama oma kulusid hallata ja seeläbi oma energiatarbimist vähendada. On oluline täpsustada, et nende süsteemide paigaldamine ei tohi toimuda lõppkasutaja kulul.

Muudatusettepanek 10

Artikli 8 lõige 3

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
3. Energia individuaalse tarbimise mõõtmist ja selle kohta arvete esitamist käsitlev teave ning muu lõigetes 1, 2, 3 ja VI lisas nimetatud teave antakse lõpptarbijatele tasuta.	3. Energia individuaalse tarbimise mõõtmist ja selle kohta arvete esitamist käsitlev teave ning muu lõigetes 1, 2, 3 ja VI lisas nimetatud teave antakse <u>tasuta lõpptarbija-tele tasuta või tema nimel tegutsevatele kolmandatele isiku-tele. Liikmesriigid tagavad isikuandmete kaitse seoses energiatarbijatega.</u>

Motivatsioon

Vältimaks väärarvamusi, tuleks täpsustada, et üksnes asjaomase lõpptarbija nimel tegutsevatel isikutel on juurdepääs isikuandmetele. Mõõtmis- ja arvete esitamise viiside areng arukate arvestussüsteemide suunas toob kaasa digitaalsel kujul isikuandmed. Neid andmeid tuleb kaitsta, nii et lõppkliendi tarbimisandmed oleksid konfidentsiaalsed ja kaitstud.

Muudatusettepanek 11

Artikli 8 lõige 4 – uus punkt

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<u>4. Liikmesriigid tagavad tihedas koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega kodanike nõustamise või teadlikkuse suurendamise kavade elluviimise. Nende kavade eesmärk on tugevdada uut energiakultuuri, kus kodanikel on aktiivne roll energiatarbimisega seotud otsuste tegemisel.</u>

Motivatsioon

Direktiivis ei tõsteta esile iga kodaniku individuaalse tegevuse kaudu saadavat kasu. Eraisiku tasandit ei tuleks energiatõhususmeetmete rakendamisel unustada ning kodanike teadlikkuse suurendamine on eelis, mida ei tohiks 2020. aasta eesmärgi saavutamiseks eirata.

Muudatusettepanek 12

Artikli 10 lõige 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Tõhusa koostootmise ja tõhusa kaugkütte ja -jahutuse kohaldamise võimaluste arendamiseks kehtestavad liikmesriigid 1. jaanuariks 2014 riiklikud kütte- ja jahutuskavad, mis sisaldavad VII lisas sätestatud teavet, ja teatavad nendest komisjonile. Kavad ajakohastatakse ja esitatakse komisjonile iga viie aasta tagant. Liikmesriigid tagavad oma õigusraamistikuga, et riiklikke kütte- ja jahutuskavasid võetakse arvesse kohalikes ja piirkondlikes arengukavades, sealhulgas linnade ja maapiirkondade ruumilises planeerimises, ning et need vastavad VII lisas sätestatud koostamiskriteeriumidele.	1. Tõhusa koostootmise ja tõhusa kaugkütte ja -jahutuse kohaldamise võimaluste arendamiseks kehtestavad liikmesriigid <u>koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega</u> 1. jaanuariks 2014 riiklikud kütte- ja jahutuskavad, mis sisaldavad VII lisas sätestatud teavet, ja teatavad nendest komisjonile. Kavad ajakohastatakse ja esitatakse komisjonile iga viie aasta tagant. Liikmesriigid tagavad oma õigusraamistikuga, et riiklikke kütte- ja jahutuskavasid võetakse arvesse kohalikes ja piirkondlikes arengukavades, sealhulgas linnade ja maapiirkondade ruumilises planeerimises, ning et need vastavad VII lisas sätestatud koostamiskriteeriumidele.

Motivatsioon

Kütte- ja jahutuskavade koostamisel ja elluviimisel on oluline konsulteerida kohalike ja piirkondlike omavalitsustega.

Muudatusettepanek 13

Artikli 10 lõige 4

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>4. Liikmesriigid võivad kehtestada lõike 3 sätetest erandi tegemise tingimused, kui:</p> <p>a) VIII lisa punktis 1 sätestatud künnistingimused soojuskoormuse kättesaadavuse kohta ei ole täidetud;</p> <p>b) lõike 3 punktis b käsitletud kaitise asukoha nõuet ei saa täita vajaduse tõttu paigutada kaitis direktiivi 2009/31/EÜ alusel loa saanud geoloogilise säilitamise koha lähedale; või</p> <p>c) tulude-kulude analüüs näitab, et kulud on suuremad kui tulu, võrreldes kogu olelusringi maksumust, sealhulgas infrastruktuuri investeeringuid, kui sama hulk elektrit ja soojust toodetak eraldi kütte või jahutusena.</p> <p>Liikmesriigid teatavad need erandite tegemise tingimused komisjonile 1. jaanuariks 2014. Komisjon võib nende tingimuste heakskiitmisest keelduda või soovitada muudatusi kuue kuu jooksul pärast teatamist. Sellisel juhul ei kohaldata asjaomane liikmesriik erandi tegemise tingimusi enne, kui komisjon on selgelt väljendanud oma heakskiitu uuesti esitatud või muudetud tingimuste kohta.</p>	<p>4. Liikmesriigid võivad kehtestada lõike 3 sätetest erandi tegemise tingimused, kui:</p> <p>a) VIII lisa punktis 1 sätestatud künnistingimused soojuskoormuse kättesaadavuse kohta ei ole täidetud;</p> <p>b) lõike 3 punktis b käsitletud kaitise asukoha nõuet ei saa täita vajaduse tõttu paigutada kaitis direktiivi 2009/31/EÜ alusel loa saanud geoloogilise säilitamise koha lähedale; või</p> <p>c) tulude-kulude analüüs näitab, et kulud on suuremad kui tulu, võrreldes kogu olelusringi maksumust, sealhulgas infrastruktuuri investeeringuid, kui sama hulk elektrit ja soojust toodetak eraldi kütte või jahutusena.</p> <p>~~Liikmesriigid teatavad need erandite tegemise tingimused komisjonile 1. jaanuariks 2014. Komisjon võib nende tingimuste heakskiitmisest keelduda või soovitada muudatusi kuue kuu jooksul pärast teatamist. Sellisel juhul ei kohaldata asjaomane liikmesriik erandi tegemise tingimusi enne, kui komisjon on selgelt väljendanud oma heakskiitu uuesti esitatud või muudetud tingimuste kohta.~~</p> <p><u>d) uued väga tõhusad gaasi- või söekütteil elektrijaamad peavad majanduslikel põhjustel võrgu stabiilsuse tagamiseks liikmesriigilt erandi saama.</u></p>

Motivatsioon

Lisaks väga tõhusate koostootmisjaamade kasutamisele peaksid liikmesriigid majanduslikel põhjustel võrgu stabiilsuse tagamiseks lubama samadel alustel ka väga tõhusate gaasi- või söekütteil elektrijaamade kasutamist. Direktiivi ettepanekus toodud erandsättest, mida komisjon eelnevalt uurima peab, ei piisa selleks. Elektriyaamast saadava majandusliku kasu ja tema panuse üle võrgu stabiilsuse tagamise peaks otsustama endiselt liikmesriik.

Muudatusettepanek 14

Artikli 19 lõige 4

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Komisjon hindab aruandeid ja täiendavaid aruandeid ning seda, millises ulatuses on liikmesriikidel edenenud artikli 3 lõike 1 kohaste riiklike energiatõhususe eesmärkide saavutamise ja käesoleva direktiivi rakendamine. Komisjon saadab seejärel oma hinnangu Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Oma hinnangu põhjal võib komisjon liikmesriikidele välja anda soovitusel.</p>	<p>Komisjon hindab aruandeid ja täiendavaid aruandeid ning seda, millises ulatuses on liikmesriikidel edenenud artikli 3 lõike 1 kohaste riiklike energiatõhususe eesmärkide saavutamise ja käesoleva direktiivi rakendamine. Komisjon saadab seejärel oma hinnangu Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Oma hinnangu põhjal võib komisjon liikmesriikidele välja anda soovitusel.</p> <p><u>Liikmesriigid peavad looma mehhanismid, mis võimaldavad kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel lihtsamini koguda iga-aastaste aruannete ja täiendavate aruannete koostamiseks vajalikku teavet.</u></p>

Motivatsioon

Poliitiliste soovitude punkti 14 esimeses lõikes rõhutatakse kohalike ja piirkondlike sidusrühmade võtmerolli energiatõhususe programmide rakendamise protsessis. Sellega seoses tehakse ettepanek suurendada nende osalust mitmete meetmetega, sh nendega, mida tuuakse esile käesoleva arvamuse punkti 13 alapunktis d: kohalikke ja piirkondlike omavalitsusi ärgitatakse võtma kasutusele energia ja kasvuhoonegaaside jälgimis- ja arvestusmehhanisme, et parandada poliitiliste otsuste tulemuslikkust. Selleks, et luua jälgimis- ja arvestusmehhanisme, mida hiljem kasutatakse koos liikmesriikidega iga-aastaste aruannete ja täiendavate aruannete koostamiseks, mida lõpuks hindab komisjon, tuleks luua vahendeid, mille abil saaks koguda rohkem teavet kui seda pakuvad energiaettevõtjad.

Muudatusettepanek 15

Artikli 19 lõiked 8 ja 9

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>8. Komisjon esitab 30. juuniks 2018 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande artikli 6 rakendamise kohta. Vajaduse korral esitab ta pärast aruannet õigusakti ettepaneku ühel või mitmel järgneval põhjusel:</p> <p>a) et muuta artikli 6 lõikes 1 osutatud säästu määra;</p> <p>b) et kehtestada täiendavad ühised nõuded, eelkõige artikli 6 lõikes 5 käsitletud küsimuste kohta.</p> <p>9. 30. juuniks 2018 hindab komisjon liikmesriikides tehtud edusamme õigusnormidega seotud ja muude tökete kõrvaldamisel, millele on osutatud artikli 15 lõikes 1; vajaduse korral esitab ta hinnangu põhjal õigusakti ettepaneku.</p>	<p>8. Komisjon esitab 30. juuniks ~~2018~~ 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande artikli 6 rakendamise kohta. Vajaduse korral esitab ta pärast aruannet õigusakti ettepaneku ühel või mitmel järgneval põhjusel:</p> <p>a) et muuta artikli 6 lõikes 1 osutatud säästu määra;</p> <p>b) et kehtestada täiendavad ühised nõuded, eelkõige artikli 6 lõikes 5 käsitletud küsimuste kohta.</p> <p>9. 30. juuniks ~~2018~~ 2014 hindab komisjon liikmesriikides tehtud edusamme õigusnormidega seotud ja muude tökete kõrvaldamisel, millele on osutatud artikli 15 lõikes 1; vajaduse korral esitab ta hinnangu põhjal õigusakti ettepaneku.</p>

Motivatsioon

Nimetatud vahetähtajad ei tundu asjakohased. 2018. aastaks seatud tähtaeg on liiga lähedal 2020. aasta tähtajale, et viia ellu märkimisväärseid meetmeid. Samuti soovib komitee lühendada neid tähtaegu sellisel, et aruanne energiatõhususkohustuste meetmete rakendamise kohta tuleks esitada 2016. aastaks ning aruanne liikmesriikides tehtud edusammude kohta õigusnormidega seotud ja muude tökete kõrvaldamisel tuleks esitada 2014. aastaks.

Muudatusettepanek 16

Uus artikkel – artikkel 15

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p>1. <u>Liikmesriigid võtavad kooskõlas kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning sidusrühmadega tarvitusele kõik vajalikud meetmed, et pakkuda energiatõhusussektori töötajatele koolitust. Sellega seoses peavad nad pakkuma asjakohast täiendkoolitust, millel saavad osaleda kõik juba selles sektoris tegutsevad töötajad. Liikmesriigid hoolitsevad ka selle eest, et tulevaste töötajate koolitusprogramm selle vaatepunktist üle vaadataks ja et seda regulaarselt ajakohastataks. Lisaks sellele loovad liikmesriigid kooskõlas kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning sidusrühmadega kõigile avatud koolitusprogrammid, mis suudavad pakkuda koolitust piisavalt paljudele sertifitseeritud ekspertidele, kellel on luba anda välja energiamärgiseid ja kontrollida tehnilisi süsteeme.</u></p>

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p><u>2. Liikmesriigid esitavad kooskõlas kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning sidusrühmadega aruande koolituse valdkonnas tehtud algatuste ja saavutatud tulemuste kohta, nagu ka täiendavate meetmete kohta, mille nad vajadusel tarvitusele võtavad. Liikmesriigid koostavad koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning sidusrühmadega uuringu koolitusvajaduste kohta.</u></p>

Motivatsioon

Energiatõhususega seotud sektori ekspertide ja töötajate koolitus on vajalik selleks, et saavutada energiatõhususmeetmete kasutuselevõtu eesmärgid ning tagada nende eesmärkidega seotud tegevuste kvaliteet ja tõhusus. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on selliste koolituste väljatöötamiseks ja elluviimiseks vältimatult vajalikud.

Muudatusettepanek 17

III lisa

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Avaliku sektori asutuste poolt ostetavate toodete, teenuste ja hoonete energiatõhususe nõuded</p> <p>Avaliku sektori asutused järgivad toodete, teenuste ja hoonete ostmisel järgmist:</p> <p>a) kui toode on hõlmatud direktiivi 2010/30/EL või direktiivi 92/75/EMÜ rakendava komisjoni direktiivi kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktiga, ostavad nad üksnes selliseid tooteid, mis vastavad kõrgeima energiatõhususklassi kriteeriumidele, võttes arvesse kulutõhusust, majanduslikku teostatavust, tehnilist sobivust ja piisavat konkurentsi;</p> <p>b) kui toode, mis ei ole punktis a osutatud toode, on hõlmatud direktiivi 2009/125/EÜ kohase rakendusmeetmega, mis on vastu võetud pärast käesoleva direktiivi jõustumist, ostavad nad üksnes selliseid tooteid, mis vastavad kõnealuse rakendusmeetmega ettenähtud energiatõhususe kriteeriumidele;</p> <p>c) ostavad nõukogu otsusega 2006/1005/EÜ[1] reguleeritud kontoriseadmeid, mis vastavad energiatõhususe nõuetele, mis on vähemalt sama ranged, kui kõnealusele otsusele lisatud lepingu C lisas loetletud nõuded;</p> <p>d) ostavad üksnes selliseid rehve, mis vastavad määruses (EÜ) nr 1222/2009[2] määratletud kõrgeima kütusesäästlikkuse klassi kriteeriumidele. See nõue ei takista riigiasutustel ostmast rehve, mis vastavad kõrgeimale märghaardumise klassile ja välise veeremismüra klassile, kui see on vajalik ohutuse või rahvatervisega seotud põhjustel;</p> <p>e) nõuavad teeninduslepingute sõlmimiseks esitatavates pakkumiskutsetes, et teenusepakkuja kasutaks kõnealuse teenuse pakkumisel üksnes selliseid tooteid, mis vastavad punktides a–d osutatud nõuetele;</p> <p>f) ostavad või rendivad üksnes selliseid hooneid, mis vastavad vähemalt artikli 4 lõikes 1 osutatud energiatõhususe miinimumnõuetele. Kõnealuste nõuete täitmist kontrollitakse direktiivi 2010/31/EL artiklis 11 osutatud energiamärgiste alusel.</p>	<p>Avaliku sektori asutuste poolt ostetavate toodete, teenuste ja hoonete energiatõhususe nõuded</p> <p>Avaliku sektori asutused järgivad toodete, teenuste ja hoonete ostmisel järgmist:</p> <p>a) kui toode on hõlmatud direktiivi 2010/30/EL või direktiivi 92/75/EMÜ rakendava komisjoni direktiivi kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktiga, ostavad nad üksnes selliseid tooteid, mis vastavad kõrgeima energiatõhususklassi kriteeriumidele, võttes arvesse kulutõhusust, majanduslikku teostatavust, tehnilist sobivust ja piisavat konkurentsi;</p> <p>b) kui toode, mis ei ole punktis a osutatud toode, on hõlmatud direktiivi 2009/125/EÜ kohase rakendusmeetmega, mis on vastu võetud pärast käesoleva direktiivi jõustumist, ostavad nad üksnes selliseid tooteid, mis vastavad kõnealuse rakendusmeetmega ettenähtud energiatõhususe kriteeriumidele;</p> <p>c) ostavad nõukogu otsusega 2006/1005/EÜ[1] reguleeritud kontoriseadmeid, mis vastavad energiatõhususe nõuetele, mis on vähemalt sama ranged, kui kõnealusele otsusele lisatud lepingu C lisas loetletud nõuded;</p> <p>d) ostavad üksnes selliseid rehve, mis vastavad määruses (EÜ) nr 1222/2009[2] määratletud kõrgeima kütusesäästlikkuse klassi kriteeriumidele. See nõue ei takista riigiasutustel ostmast rehve, mis vastavad kõrgeimale märghaardumise klassile ja välise veeremismüra klassile, kui see on vajalik ohutuse või rahvatervisega seotud põhjustel;</p> <p>~~e) nõuavad teeninduslepingute sõlmimiseks esitatavates pakkumiskutsetes, et teenusepakkuja kasutaks kõnealuse teenuse pakkumisel üksnes selliseid tooteid, mis vastavad punktides a–d osutatud nõuetele;~~</p> <p>~~f) ostavad või rendivad üksnes selliseid hooneid, mis vastavad vähemalt artikli 4 lõikes 1 osutatud energiatõhususe miinimumnõuetele. Kõnealuste nõuete täitmist kontrollitakse direktiivi 2010/31/EL artiklis 11 osutatud energiamärgiste alusel.~~</p>

Motivatsioon

Kuigi on arusaadav, et asjaomase alapunkti eesmärk on suunata avaliku sektori asutusi laiendama direktiivi teenusepakujatele, tekitades nõnda võimendava mõju, tooks see säte aga kaasa märkimisväärse haldus- ja finantskoormuse, sest põhjalikult tuleb kontrollida töövõtjate vastavust nõuetele, kusjuures see kontroll läheks kaugemale järelevalvekontrollist selle üle, kas teenus on osutatud vastavalt hanketingimustele.

Brüssel, 14. detsember 2011

Regioonide Komitee
president

Mercedes BRESSO
